

תצהיר

אני הח"מ, דרוויש מוסא דרוויש, ת.ז. 080704877, לאחר שהזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני יו"ר ועד כפר איסאויה, מאז שנת 1990.
2. לכפר איסאויה היו 10,400 דונם לפני 1967. מתוכם, 2,700 דונם נכללו אל תוך התחום המוניציפלי של י-ם, ו-7,700 נחשבו כחלק מהגדה המערבית. הגבול המערבי של שטח הכפר היה בית-החולים הדסה בהר-הצופים ובדרום בית-חולים אוגוסטה ויקטוריה והאוניברסיטה העברית. מצפון אדמותינו כללו מה שהיום הגבעה הצרפתית והגיעו עד שועפת. במזרח אדמותינו הגיעו עד מישור אדומים. בשנת 1974 הפקיעו כ-4,000 דונם עבור מישור אדומים. לכביש מעלה אדומים – בערך 100-150 דונם בשנת '80, היתר נישאר כשטח חקלאי עד שנת 2001 כאשר תפסו 45 דונם עבור תחנת מג"ב מזרחה מהכפר. אי אפשר לבנות על האדמות הללו. בירושלים הפקיעו 800 דונם. ב-1968 הופקעו 600 דונם עבור האוניברסיטה העברית והגבעה הצרפתית ו-200 דונם ב-1980 לכביש מעלה אדומים. בשנת 1987 הופקד תוכנית לאיסאויה על 680 דונם בתחום המוניציפלי והיא אושרה ב-1992. יש 1,220 דונם נוספים שהם עדיין בידי תושבי הכפר אבל לא כלולים בתוכנית. באדמות הללו שהן במזרח, מערב ודרום ומצפון לכפר, מותרת חקלאות בלבד. מיד לאחר 1967 לא הייתה תוכנית מתאר, אבל אנשים המשיכו לבנות על אדמותיהם.
3. משנת 1975 העירייה התחילה להתעורר. היו עושים דו"ח, קנס ו/הריסה כמעט עבור כל בית שנבנה מאחר ולא היתה דרך חוקית לבנות. בכפר העתיק לפעמים העניקו רשיונות, אבל היה בלתי אפשרי לבנות בכל מקום אחר. ביוזמת העירייה הכינו תוכנית מתאר בשנת 1984. הייתה התנגדות רבה בקרב תושבי הכפר מפני שהרבה בתים קיימים, שלא לדבר על כך שרוב האדמות הפנויות, היו מחוץ לתוכנית – היה משא ומתן והתוכנית יצאה בשנת 1987. מתוך ה-680 דונם, כ-300 דונם אינם מיועדים לבנייה מפני שאינם מתוכננים או הם היו מיועדים לכבישים, מתקן צבאי וכו', או הם שטח ירוק או לבן. רוב האזור שכן מיועד לבנייה הוא כבר בנוי, ויש מחזור בדיוור באיסאויה כ-50 דונם מוגבל ל-2 קומות בגלל המתקן צבאי. גם בשאר האדמות רק כ-30% מותרות לבנייה. התוכנית גורמת להרבה בעיות. אנשים גרים בצפיפות ואין מקומות לבנות, יש הרבה אנשים, במיוחד זוגות צעירים שאינם יכולים לבנות באופן חוקי. אנשים או שגרים אצל הוריהם או שבונים ללא היתר. היום חסרות כ-200 יחידות דיור. מתחננים כ-50 זוגות לשנה. לכן צריכים כ-50 יחידות דיור לשנה. (שרה קמניקר כתבה שעד שנת 2000 יהיה צורך ב-600 יחידות דיור, אבל בתוכנית יש מקום רק ל-240 יחידות).
4. היום נשאר בערך 138 דונם שמותר לבנות עליהם. משנת 1995 אנו מבקשים להרחיב את תוכנית המתאר, ועובדים על זה עד היום. במשך השנים מעל 100 בתים נבנו באזורים שאינם מיועדים לבנייה ונהרסו כ-50. אנשים בוחרים לבנות בשטח ירוק וכו' מפני שזהו שטח של המשפחה שלהם ואין להם שטח אחר. גם בשנות ה-80 העלינו את הבקשה שהתוכנית תאשר בנייה בחלק מהאדמות של כל משפחה ומשפחה, אבל לא הסכימו.
5. בשנת 1995 אמרו "נבדוק" את האפשרות להרחיב את תוכנית המתאר. בשנת 2001 התחלנו להתקדם. שרה קמניקר ז"ל התחילה לעבוד על תוכנית בידיעת העירייה, אבל בלי שום התחייבות. מאז מותה של שרה קמניקר אנו עובדים עם עמותת "במקום" על מנת לקדם את התוכנית. לאחרונה ישבנו עם מהנדס העיר וגורמים נוספים. סוף - סוף קיבלנו אישור עקרוני שנכין תוכנית חדשה, בתנאי שאנו עושים את זה בכסף פרטי. העירייה התחייבה להוסיף 300 דונם לתוכנית המתאר. איננו יודעים באיזה אחוז מהאדמות הללו תותר בנייה.
6. היחס של העירייה כלפינו גרוע מאוד. הם מתייחסים אלינו בזלזול. רק לאחרונה סוף-סוף בנו לנו שני בתי ספר. אין לנו כבישים, אין לנו גנים ציבוריים, אין לנו מגרש כדור-רגל, אין ניקוז, כן אוספים אשפה. מקבלים אותנו בכבוד אבל שום דבר לא קורה. אני אישית נפגשתי אין ספור פעמים עם אנשי העירייה, כולל ראשי העיר, ויש לנו תכתובת רבה. מכל זה יצא מעט מאוד. בייחוד אם אני משווה זאת ליחס הניתן להתנחלויות הצעירות, המקבלות תשתית מעולה וכל הצרכים מתמלאים מיידית.

חתימת המצהיר/ה

הנני מאשר בזה כי ביום _____ הופיע/ה בפני עורך-דין שלמה לקר במשרדי ברח' הנביאים 54 א', בירושלים, אחמד מוסא דארי, שזכה עצמו על-ידי תעודת זהות מס' 080350564 ולאחר שהזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

עורך-דין

חותמת